

bringe i Anstalterne, og det er klart, at naar den nye Straffelovbog udkommer, vil Fanger- nes Antal betydelig forringes. Jeg har derfor den Tro, at man muligt i de Straffeanstalter, der allerede findes, kan finde den fornødne Plads til Fangerne. Hvis man nu skulde komme til det Resultat, at man ikke vedtog § 2, vil med det Samme den Bestemmelse gaae ud i § 3, som den sidste ærede Taler fremhæ- vede, men jeg skal isvrigt paa Sagens nær- værende Standpunkt ikke forlænge Forhand- lingen.

Justitsministeren: Jeg vil dog ansee det for at være af megen Bigtighed, at man lader Bestemmelsen i § 2 blive staaende. Det maa vel erindres, at Bestemmelsen i § 2 om Ombygningen af den der omtalte Straffeanstalt knytter sig ligefrem til og er en Gjennemførelse af de Bestemmelser, der allerede indeholdes i Loven af 19de Februar d. A., hvor det altsaa i fuldstændig Lovsform er udtalt, at Straffe- anstalten paa Christianshavn skal ombygges saa- ledes, at Antallet af Celler, Dag- og Natceller, samt fælles Soverum bliver nærmere bestemt. Der er altsaa allerede i Loven fastsat, at denne Straffeanstalt skal ombygges og indrettes, og saaledes indeholder det foreliggende Lovforslag en ligefrem Anvendelse af det, som den lovgi- vende Magt allerede har fastsat under 19de Februar d. A., og ligesom det foreliggende Lov- forslag indeholder den ligefremme Anvendelse af den Lovforskrift, som indeholdes i Loven af 19de Februar d. A., saaledes maa det ogsaa vel erindres, at netop Ombygningen af den Straffeanstalt danner den egentlige Afslutning af det hele Straffeanstaltsvæsen hos os. Naar det slutter sig til hele Straffeanstaltsvæsenet og til de øvrige Straffeanstalters Indretning, saa vil Ordningen af hele Straffesystemet hos os være bragt til Ende. Den ærede Landsthings- mand bemærkede, at det var sandsynligt, at Antallet af Straffefanger ikke vilde være større, end at man vilde kunne nøies med de nuværende Straffeanstalter. Det troer jeg ikke vel lader sig gjøre, selv under den Forudsæt- ning, at den nye Straffelovbog maatte komme til at indeholde saadanne Bestemmelser, at Fan- geantallet under dens Paavirkning vilde synke.

Der vil, selv naar man lægger en Beregning til Grund for Fangeantallet, som skulde være meest i Faveur af den Mening, som den ærede Landsthingsmand antydede, være 80 Fanger, som vilde komme til at henses i de ældre Straffeanstalter, men vi maae vel lægge Mærke til, at Straffeanstalten i Horsens, naar den bliver udvidet ifølge Loven af 19de Febr. d. A., saaledes at den er istand til at rumme 500 Fanger, er i en ganske mærkelig Grad over- fyldt. Det er af stor Bigtighed, at man har en anden Straffeanstalt, hvori ialtsald en Deel af Fangerne kunne sidde, nemlig Straffeanstal- ten paa Christianshavn, og der tør jeg henvise til den Erfaring, som selv en let Betragtning af den frembyder, nemlig at alle Bygningerne, der vedkomme denne Straffeanstalt, ere af en saadan Beskaffenhed, at de særdeles stærkt trænge til Ombygning, at de tildeels ikke vilde kunne blive staaende længere end et Par Aar, og dertil kommer den særegne Omstændighed, at netop med Hensyn til Cellefængslet, som ogsaa skal opføres i Medfør af Loven af 19de Febr. d. A. paa Veterinairkøles Grund, vil en stor Deel af de Bygninger, som skulle være Gjenstand for Ombygning ved den gamle Straf- feanstalt, komme til at tjene med Hensyn til den nye Straffeanstalts Dekonomi og tildeels ogsaa som Boliger for Officierter, saa at der fra forskellige Sider frembyder sig Grunde, som gjøre, at jeg varmt maa anbefale at lade Paragraphen blive staaende. Naar den ærede første Taler bemærkede, at det kunde have en- deel imod sig nu at opføre det Beløb, som Omkostningerne vilde udgjøre i Genhold til Tegningerne og Overlaget, da troer jeg dog ikke, at der vil opstaa nogen Vanskelighed ved at lade Loven omfatte ogsaa dette Punkt. Det er jo den Sum, som nu Overlaget udgjør, der vil medgaae under Forudsætning af, at Rigs- dagen approberer Tegningerne og Overlaget, men uden at tale om, at det jo er en Selv- følge, at der ikke vil blive brugt Mere, end der maa medgaae efter de Tegninger, der approve- res af Rigsdagen, vil Rigsdagen jo, idet der bliver Spørgsmaal om at søge Bevilling i de 3 Aar, der vilde medgaae til at faae Bygning- en opført, altid have det i sin Magt at sætte en Grændse for Pengbevillingen, men jeg gjen-